

عنوان مقاله:

چهره قشیری در اسرارالتوحید (بررسی و تحلیل روش شناختی و محتوایی)

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 16، شماره 54 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

مهدی محبتی - دانشیار دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

مقامات نویسی عرفانی یکی از مهم ترین شاخه های عرفان و تاریخ ادبیات عرفانی است که تا به امروز کمتر بدان به عنوان یک ژانر (نوع) ادبی خاص توجه شده است. طبقه بندی دقیق و منطقی انواع سه گانه مقامات نویسی و تبیین جایگاه، نوع نگاه، روش ها و انگیزه ها و اهدافی که در پشت این نوع مهم ادب عرفانی هست، می تواند کمک فراوانی به شناخت فرهنگ و ادب دیروز و امروز ما نماید. همچنین، بررسی و تحلیل چهره ها و شخصیت های هم طراز و معاصر همان عرفا و اولیاء که از طریق این مقامات نوشته ها مطرح می شوند و به ویژه داوری هایی که در باب افعال و احوال آنها می نمایند تا حدود زیادی خواننده امروزی را به معیار و میزان داوری و نوع نگاه آنها نزدیک می نماید و چهره و شخصیت نویسندگان را نیز بسیار روشن تر می سازد. این مقاله در همین راستا کوشیده است تا از منظری روش شناختی و تحلیل محتوایی به بررسی شخصیت استاد امام ابوالقاسم قشیری از دیدگاه مقامات نویس مشهور ادبیات عرفانی، محمد بن منور میهنه-ای در اسرارالتوحید بپردازد و نشان دهد میان مجموع گفته ها و قصه هایی که محمد بن منور در باب قشیری در کتاب خویش آورده است، چه مقدار فاصله با شخصیت تاریخی و واقعی قشیری هست و مخصوصا این نوع نگاه تا چه حد با شخصیت حقیقی عارف آزاده و آزادی بخش ایرانی، ابوسعید ابوالخیر نیز فاصله و تمایز دارد.

کلمات کلیدی:

قشیری، اسرارالتوحید، محمدبن منور، مقامات نویسی عرفانی، ابوسعید ابوالخیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406791>

